Tanácskozás a Balaton védelméről

Péntek délelőtt tanácskozás kezdődött Csopakon, a Balaton vízvédelméről. A tudományos kutatók, vízügyi, közegészségügyi és agrárszakemberek megvitatják azt a jelentést, amelyet egy munkacsoport állított össze 3 éves vizsgálat alapján „A Balaton szennyezésének okai, mértéke, és annak hatása a tó élővilágára" címmel.

Megjutalmazták a diákolimpiák magyar résztvevőit

Pénteken az Oktatási Minisztériumban dr. Hanga Mária miniszterhelyettes fogadta az idei nemzetközi diákolimpiák magyar résztvevőit. Beszédében elmondta, hogy 1975 a nemzetközi versenyeken elért szép magyar sikerek éve volt. A legszebb eredmény a legrégibb olimpiai tantárgyban: a matematikában született meg: a bulgáriai 17. nemzetközi matematikai diákolimpián 8 magyar versenyző — 17 ország 136 diákjának küzdelmében — az első helyet vívta ki. Az egyéni versenyben öten nyertek második, hárman harmadik díjat. Elégedettek lehetünk a hazánkban megrendezett 7. nemzetközi kémiai diákolimpia eredményével is. A négytagú magyar együttes 12 ország versenyében a második helyre került.

Jubileumi kiállítás

Pénteken a Petőfi Irodalmi Múzeumban nagy érdeklődés mellett Nagy Péter akadémikus nyitotta meg a világirodalmat közreadó, fennállásának 30. évfordulóját ünneplő Európa Kiadó könyvkiállítását. A három évtized alatt megjelentetett, mintegy ötezer könyv közül válogatták a rendezők a tárlat három termében látható műveket, amelyek jelzik a kiadó tevékenységének gazdagodását, s a könyvek szépülését is.

Vita a vakáció élményeiről

Ahány gyerek, annyi egyéniség. Némelyik a tanulásban gyenge, de hasznosan tevékenykedik a közösség érdekében. Segítőkész, esetleg jó szervező. Mások visszahúzódóbbak, de egy-egy tantárgyból kiemelkedő teljesítményt nyújtanak, tájékozottságukkal gyakran a pedagógust is meglepik. Sokan figyelmetlenek és nem elég céltudatosak. Bárhogy is van, a pedagógusnak mindig fel kell ismernie bennük azt az értéket és tehetséget, ami tovább fejleszthető. Régi igazság: a tanár és a tanító nemcsak oktató, nevelő is. Bármennyire is kiváló a szakterületén, nevelői erények híján hivatását valójában nem teljesítheti.

A pedagógus dolga, hogy tanítson: tartják sokan. Tegyük hozzá, nem mindegy, milyen módszerekkel, milyen gyakorlati felkészültséggel. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán régi hagyományai vannak a gyakorlati képzésnek. A hallgatókat sok-sok órában avatják be a tanítás pedagógiai és módszertani rejtelmeibe. Az utóbbi években a József Attila Tudományegyetemen is hasonló erőteljes törekvés tapasztalható. A színvonalukban egyre fejlődő neveléselméleti, didaktikai előadásokat évközi és nyári nevelési gyakorlatok egészítik ki. A tíz évvel ezelőtti első próbálkozások után ma már szervezetten: a KISZ-szel, az úttörőszervezettel, a MÁVval és a SZOT-tal karöltve teszik lehetővé, hogy még diplomázás előtt megismerkedhessenek a hallgatók a tanítással. Idén 250 harmad- és 48 negyedéves egyetemista vett részt nyári nevelési gyakorlaton.

Az ország különböző részein: KISZ- és úttörőtáborokban, gyermeküdülőkben tevékenykedtek. Szívesen mentek, telve kíváncsisággal és munkakedvvel. Tizenöten a zánkai úttörőtáborban töltötték a két hetet, és már megérkezésükkor csalódtak. A tábor agyonszervezett, sokak szerint katonai fegyelmet kívánó élete nemigen engedte, hogy saját ötleteiket, hasznos elgondolásaikat megvalósítsák. A másodpercnyi pontossággal váltakozó foglalkozások kifárasztották a nevelőket, elkedvetlenítették a gyerekeket. A vakáció légkörével ellentétben a napi program túl szigorú volt. A leendő tanárokat nem kis feladat elé állította, hogy a kötelező játékokkal és rendezvényekkel szembeni ellenérzést feloldják a gyerekekben. Hasonló tapasztalatokról számoltak be a SZOT-üdülőkben foglalkoztatott tanárjelöltek is. Mégsem adnak igazat azoknak, akik a gyári gyakorlatokat szükséges rossznak tartják. A gyerekekkel folytatott személyes beszélgetésekből sokat hasznosítottak. Kipróbálhatták oktatói és nevelői képességeiket, megtanulhatták, hogyan lehet összefogni a nagyobb, változatos érdeklődésű közösséget. A bevált módszereket elleshették az idősebb kollégáktól, a váratlanul adódó feladatok megoldásával rögtön meggyőződhettek döntésük eredményéről vagy kudarcáról. Elfogulatlanul, segítő szándékkal bírálták a táborokban és az üdülőkben megrögződött rossz szokásokat: az értelmetlen kötöttségeket, a túlzásba vitt fegyelmet.

A vakáció után az egyetemre visszatérve kicserélték véleményüket. Élményeiket írásban rögzítették a pedagógiai tanszék számára. S ahogy a dolgozatokból kiderül: még a rossz tapasztalatokat is hasznosították. Nem elégedtek meg a bírálattal, azt is kutatták, hogyan lehetett volna tartalmasabbá, vonzóbbá tenni a gyerekek számára a táborozást. Mindnyájan egyetértenek abban, hogy a nyári gyakorlat jó alapot, segítséget ad a későbbi, már önálló munkához.

L. Zs.

A zenei élet szervezése

Elnökségi ülés Szegeden

Szegeden, a Bartók művelődési központban tartotta soros értekezletét csütörtökön este a Magyar Zeneművészek Szövetségének elnöksége. Napirenden: megalakulásuk óta hogyan kapcsolódtak be a területi csoportok a zenei élet szervezésébe.

Sárai Tibor főtitkár bevezetőjében kitért a zeneművész-szövetség kapcsolataira az illetékes párt- és tanácsi szervekkel, *Kőháti Zsolt*, az MSZMP KB tudományos, közoktatási és kulturális osztályának munkatársa pedig a társművészeti szövetségekkel való kapcsolatok fontosságát hangsúlyozta, valamint a fiatal művészek támogatását. Javaslatokat kért a pályakezdők helyzetének javításáról. Az elnökségi értekezleten szegedi zenészek is szót kértek, *Vaszy Viktor* és *Kedves Tamás*, a zeneművészeti főiskola szegedi tagozatának igazgatója. Felszólalt *Szántó Tivadar*, a városi pártbizottság munkatársa, valamint *Forgó Pál*, a városi tanács vb művelődésügyi osztályának vezetője is. Az értekezleten ott volt *Müller Józsefné*, a megyei tanács művelődésügyi osztályának vezetője is.

A magyar zeneművész-szövetség elnökségének tagjai tegnap ellátogattak a zeneakadémia szegedi tagozatára, ahol elemezték: a szakmai képzés hogyan fonódik össze a közművelődéspolitikai munkával. A látogatás alkalmával növendékkoncertet rendeztek.

Rágalmazók a bíróság előtt

Első fokon a szegedi járásbíróság tárgyalt egy nem mindennapi ügyet, amelynek főszereplői, illetve vádlottai Kálmán István 47 éves, Kiskundorozsma, Lehel utca 9. és Farkas Kálmán 73 éves, Kiskundorozsma, Tolbuhin utca 11. szám alatti lakosok voltak. Az ügy sértettje ugyancsak dorozsmai lakos, özv. Németh Istvánné pecsenyesütő. Ezzel az ügygyel lapunk június 11-i számában is foglalkoztunk özv. Németh Istvánné védelmében, aki arra kényszerült, hogy felhagyjon ipara gyakorlásával, mert akkor még előtte ismeretlen személyek azt a rágalmat terjesztették róla, hogy az általa készített és forgalomba hozott kolbászba kutyahúst is kevert.

Valóságos bojkott alá vették özv. Németh Istvánné működését, miután Kiskundorozsmán egyre terjedt róla a rágalom, amelynek kizárólag Kálmán István és Farkas Kálmán volt a kiagyalója. Kálmán István — tanúk állítása szerint — a vásártéri italboltban hangosan terjesztette a rágalmat, amelyet megtoldott azzal, hogy az általa megrágalmazottak úgyis elkerülik a börtönt, mert annyi a pénzük, hogy lefizetnek mindenkit. Amikor ezért Kálmán Istvánt a sértettek kérdőre vonták, hangos kijelentéseit elismerte, később azonban a bíróságon letagadta. Farkas Kálmán ugyanezeket a kijelentéseket az Illés-féle italboltban ismételte meg. Ezért a magatartásáért az italbolt vezetője a helyiségből kiküldte.

A bíróságon mindkettőjük bűnössége bebizonyult, annak ellenére, hogy Kálmán István tagadott, Farkas Kálmán azonban a sértettektől már az eljárás alatt bocsánatot kért.

Az elsőfokú ítélet után, amely 2500 forint volt, Kálmán István nyújtott be fellebbezést a büntetés enyhítése végett. Farkas Kálmán büntetése 2 ezer forint, egy évre felfüggesztve, tekintettel idős korára. A szegedi megyei bíróság Kálmán István fellebbezését elutasította, és mindkét ítéletet jogerőre emelte. Kötelezte azonban Kálmán Istvánt és Farkas Kálmánt a bűnügyi költségek viselésére.

Export-szerződés

Harmincegymillió rubel értékű exportszerződést írt alá pénteken a HUNGAROTEX a szovjet Ekszportijon külkereskedelmi vállalattal. A megállapodás értelmében a magyar vállalat a jövő évben közel 40 millió négyzetméter pamut-, selyem-, gyapjú- és ponyvaszövetet szállít a Szovjetunióba. (MTI)

Ellenőrzés az utakon

A Csongrád megyei rendőr-főkapitányság közlekedésrendészeti osztálya két napon át széles körű ellenőrzést tartott a közutakon, egész Csongrád megyében. KPM-dolgozók, önkéntes rendőrök és katonák is részt vettek az ellenőrzésben. Közel tízezer járművet ellenőriztek műszakilag is, a gépjárművek vezetőit pedig szondába fúvatták.

Több mint 2500 személlyel szemben kellett intézkedni a figyelmeztetéstől a feljelentésig. Ittas vezetés miatt 55 gépjárművezető ellen indítottak eljárást, majdnem 140 személy ellen gyorshajtás miatt jártak el. Szabálytalanul előztek húszan, huszonöten nem adták meg az elsőbbséget, tizenketten pedig szabálytalanul kanyarodtak. Az esti órákban a járművek világításával sem volt minden rendben, emiatt 130 személy ellen tettek feljelentést.

Közlekedési balesetek

Halálos közlekedési baleset történt Szentesen, a Jókai utcában. Kajtár László, Szentes, Wesselényi utca 100. szám alatti lakos a szilárd burkolatú útról kátyús, földes útra hajtott motorkerékpárral, és felborult. Olyan súlyosan megsérült, hogy a helyszínen életét vesztette.

Szegeden, a Juhász Gyula és Sóhordó utca kereszteződésében lovas kocsival megállt Halál Pál Szeged, Hóbiárt basa utca 11/B szám alatti lakos, ugyanakkor személygépkocsival jobbról előzte Rácz Kálmán Túrkeve, Kenyérmezei utca 6/A szám alatti lakos. Összeütköztek. Sérülés nem történt, az anyagi kár jelentős.

Pusztaszeren, a Felszabadulás utcában hajtott motorkerékpárral Sándor László Pusztaszer, Rózsa Ferenc utca 3. szám alatti lakos, és elütötte Szabó Imréné Pusztaszer, Felszabadulás utca 63. szám alatti lakost, aki kerékpáron haladt. Szabóné sérülést szenvedett. Sándor Lászlót előállították vérvételre, mert ittasan vezetett. Jogosítványát elvették tőle, és eljárást indítottak ellene.

Huszonöt év a tanácsnál

Negyedszázada annak, hogy megalakultak a tanácsok. A 25 év alatt sokat tettek azért, hogy az emberek a városokban, községekben jobb körülmények között dolgozhassanak, tanulhassanak és éljenek. A két és fél évtized a történelem óriás csizmájával mérve nem tűnik olyan nagy időnek, mint egy embernek. Sokan ezt a negyedszázadot a tanácsoknál töltötték el, és munkájuknak célját, értelmét is ott találták meg. Sorozatunkban a 25 éve tanácsoknál, a tanácsokban dolgozók hétköznapjaiból villantunk fel néhányat.

SEBŐK GYÖRGYNÉ

Az élet nagy pillanatai sokszor szürkének tűnnek. Akkor van ez, amikor a nagy pillanatok olyan szaporán követik egymást, mint a macskakövek az úttesten. Sebők Györgyné, a városi tanács titkárságának főelőadója pedig akár napokig mesélhetne a nagy eseményekről. Számára ezek egybefolynak és egyformának látszanak. Élete tele van olyan pillanatokkal, melyek felidézése a város fejlődésének izgalmas fejezeteire emlékeztet.

Amikor több mint három évtizeddel ezelőtt mint gépíró állást kapott a városnál, talán nem gondolta, milyen komoly eseményeknek lesz fültanúja. A tanácsok megalakulása még az írógép mögött érte, aztán kezdett tanulni, és egy bő évtized múlva előadó lett. Ekkor már bejárt a végrehajtó bizottság üléseire, a jegyzőkönyvet vezette, s hallgatta az órákig tartó vitát, mit építsenek, hova építsék, mennyi pénzből építsék.

Egy beszélgetés kevés ahhoz, hogy felidézzük az elmúlt éveket. De mire emlékszik a legjobban?

Idő-visszaszámlálás 1965-ig, Tarján tervének megszületéséig. A meleg júliusban a nap erősen sütött a vb-terembe, és Hovorka István adott jelentést a beépítésre szánt Tarján dűlő területelőkészítéséről. Nem volt vita, a végrehajtó bizottság egyhangúlag elfogadta a tervet.

— Jó érzés volt innen figyelemmel kísérni a nagy építkezéseket — mondja Sebőkné, aztán gondolatot vált. — Nem tudom, az északi városrész építéséből mennyit láthatok majd, négy évem van a nyugdíjig.

Több sztorit nem kapok, igaz, nem is kérek. De annál több jó szót a munkahelyről, amely szépen megbecsülte. Egyszer a Munka Érdemrend bronz fokozatával, egyszer pedig Kiváló Dolgozó kitüntetéssel jutalmazták.

TÓTH GYULA

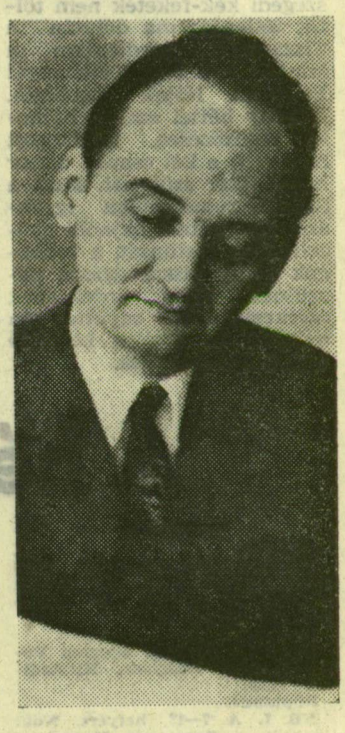

— Szeretem az embereket — mondja Tóth Gyula, a városi tanács pénzügyi osztályának főelőadója. De előbbi mondatához hozzáteszi: — Ezért is maradtam a tanácsnál.

Lehet azok fülének idegenül csengenek ezek a szavak, akik a hivatali munkában csak a bürokrácia hétfejű sárkányát látják. Pedig a papírhalmazok, számok, nyomtatványok beszédesek. A városlakókról, s a városlakókért szólnak. Persze a munka egyre bonyolultabb, és ez az összefüggés közvetlenül nem mindig olvasható ki.

Tóth Gyula már a tanácsok megalakulása előtt is a városházán dolgozott. A háború után a népjóléti ügyosztályon kapott állást. Aztán 1950-től kezdve néhány községben vb-titkárkodott, 1952-ben ismét visszakerült a torony alá. Több osztályon megfordult, míg végül a pénzügynél maradt. Ahogy beszélgetünk, elnézem a hosszú számoszlopokat, s nem tudom megállni, hogy megkérdezzem:

— Nehéz számolni?

— Az igényeket nehéz sorolni — válaszolja. Papírok között keresgél, a rovatokra mutat és magyaráz: — Például itt vannak az iskolai napközi otthonok. Több kellene belőlük, de a lehetőségek szigorú határt szabnak.

Sorolja a határokat, és nem is a pénzzel, hanem a munkaerőhiánnyal kezdi.

— Nem mondom, hogy az igényeket kalodába kell zárni — folytatja —, de tudomásul kell venni, hogy az élet törvényszerűségeit nem lehet megváltoztatni. Tudjuk, az igények gyorsabban növekszenek, mint ahogy azoknak eleget lehet tenni. És a lehetőségekhez igazítjuk a várospolitikát.

Tóth Gyula többször is említette, ha még egyszer kezdené az életet, ezt a pályát választaná. Szavaiból kiérzem, választásában az is benne van, hogy ez a munkahely erkölcsileg és anyagilag — Munka Érdemrend ezüst fokozata és Kiváló Dolgozó kitüntetés — mindig elismerte szorgalmát.

Halász Miklós